

Sokat arattam a nyáron

Sokat arattam a nyáron
Keveset háltam az ágyon
Hol erdőbe', hol mezőbe'
Hol a tarló közepébe'.

Mikor kezdtem kufferomba pakolni
Akkor kezdett az én anyám siratni
Ne sírj anyám, köszönöm a nevelést
Két hónapig nem eszem a kenyerét.

Hétfő reggel megy a kislány Domonyba'
Édesanyja sírva tekint utána
Sírhatsz anyám sírba' tesz engem a summásság
Hervadóba' van a szép piros orcám.

Hétfő reggel megy a kislány Domonyba'
Édesanyja sírva tekint utána
Édesanyám minek az a sok vasalt szoknya
Ha a lánya hervad az aratásba.

-o-

Sarlós Boldogasszony napját Isten elhozta
Ezt a szegény és a gazdag örömmel várta
Közeleg az aratás, az isteni szent áldás
Szálljon érte az egekbe buzgó imádás.

-o-

A domonyi summásházra rászállott a gólya
Vizet hozott a csőrébe a summások számára
Mosdjunk hát meg summáslányok, mert porosak
vagyunk
Azt csak a jó Isten tudja, mikor szabadulunk

Intező úr ha kiáll a gang alá
Onnan nézi, hogy a summás mi' csinál
De a summás jól elvégzi a dolgát
Intező úr nem talál benne hibát

Piros Bagon nincs több kislány csak három
Az is elment markot szedni a nyáron
Kék pántlika van a karcsú derekán
Jaj de szépen hajlik a marok után

Megy a kocsi, ripeg-ropog a kereke
Hat zsák krumplicsajlik ki belőle
Hat zsák krumplicsajlik azt jelenti
Estére babám krumplicsajlik fogunk enni

De beborult a summásnak már az ég
Hogy itt mindig krumplicsajlik az ebéd
Krumplicsajlik, fél font kenyér semmi más
A vacsoránk egy irgalmas sóhajlás

-o-

Intező úr álljon a jobb szárnyára
Vezessen ki minket az állomásra
Mert már értük itt a vonat sebesen
Forduljon föl ez a pusztas örökre.

Ha elértük az utolsó állomást
Keresse föl minden lány a faluját
Falujában azt a jó édesanyját
Kitől két hónapra vette búcsúját

Édesanyám adjon Isten jó estét
Hazajöttem, mint egy váratlan vendég
Örömére jöttem haza nem búra
Summásságtól vagyok megszabadulva.

-o-

Jaj de sokat arattam a nyáron
De keveset aludtam az ágyon
Bontsd föl anyám ágyamat, vetett ágyamat
Had' alusszam ki rajta magamat

Szép a bimbó míg ki nem virágzik
Szép a kislány húsz éves koráig
Én is belejutok majd abba a sorba
Férjhez megyek húsz éves koromba

-o-

Elvégeztük az aratást békével
Vár is minket a mi gazdánk jó szívvel
Be is hoztuk a koszorút, jelentsék
Azt kívánjuk egészséggel vehessék
Ha az Isten hosszabbítja éltünket
Jövőre is visszavárhat bennünket.

Nagyságos uram jó estét kívánunk
Ezt a koszorút ajándékba hoztuk
Így szokott ez minden évbe' lenni
Nagyságos uram tessék megfizetni

-o-

Sokat arattam a nyáron

Zöld búzába' a barázdába szépen szól a pacsirta
Ne szomorítsd az árva szívem aranyos kis Mariska
Szomorította azt más is , sej náladnál szebb virágszál
is
Te csaltad meg az árva szívemet azt sajnálom sokáig

Sej hajahaja lemegyek az alföldre kaszálni
Ott fogok majd sűrű rendet vágni
Sűrű rendnek gyöngyharmat az alja
Sej hajahaja elhervad a babám gyöngye karja

Sej hajahaja lemegyek az alföldre csikósnak
Szilaj csikót választok magamnak
Szilaj csikó réz a zabolája
Sej hajahaja tied leszek babám nem sokára

-o-

Learatták már a búzát
Talán keresztbe is rakták
Ahány szem van egy keresztbe
Annyiszor jussak eszedbe

Búza búza de szép tábla búza
Kihajlik a piros bagi útra
Piros bagi legények aratják
Babájukkal marokra rakatják

Nem adtam én cukrot a lovamnak
Nem adtam én csókot a babámnak
Ha adtam is ne fájjon senkinek
Mi gondja van énrám valakinek

Ezt a kislányt ne vedd el ne vedd el
Nem győződ meg sok selyemkendővel
Kilencet köt fejére, nyakára
Tizediket karcsú derekára

Arass rózsám arass, megadom a garast
Ha én meg nem adom, megadja galambom

Zöld uborka szára fölfutott a fára
Az én rózsám árva én leszek a párja.

Ezt a kislányt igazán csakugyan nem az anyja nevelte
Zöld erdőben igazán csakugyan a vadgalamb költötte
Kék a szeme szemöldöke tiszta fekete
Édesanyja igazán csakugyan de kedvemre nevelte

Lágy a kenyér igazán csakugyan pirítani nem lehet
Fiatal a kislány igazán csakugyan férjhez adni nem lehet
El kell menni de meg kell kérni szépen az édesanyját
Volna-e kedve igazán csakugyan hozzám adni a lányát

Learatták, learatták a földesúr búzáját
Árván hagyták árván hagyták tiszta búza tarlóját
Majd leveri hideg ősszel a harmat
Elmehetsz már, választhatsz már szebb szeretőt
magadnak

-o-